

Διδάγματα από τον Ιωνά

*«Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα,
και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους
τα τέλη των αιώνων έφθασαν.»*

—Α' Κορινθίους 10:11—

Μερικές φορές οι Χριστιανοί δεν δίνουν μεγάλη προσοχή στην Παλαιά Διαθήκη, πιθανώς επειδή ένα μεγάλο μέρος της σχετίζεται με το Ισραήλ, και επειδή υπάρχουν πολλά ονόματα, μέρη και γεγονότα που συνέβησαν πολύ πριν έρθει ο Ιησούς στην Πρώτη Παρουσία του. Ίσως αυτές δεν φαίνονται τόσο σχετικές με την πίστη κάποιου όσο οι νουθεσίες που βρίσκονται στις εξιστορήσεις των Ευαγγελίων και στις επιστολές της Καινής Διαθήκης. Οι μαθητές της Βίβλου που προσανατολίζονται στις προφητείες μπορεί να δουν στις διάφορες αφηγήσεις της Παλαιάς Διαθήκης πιθανές εκπληρώσεις σε γεγονότα της Καινής Διαθήκης, αλλά ακόμα κι αν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, πολύτιμα διδάγματα μπορούν να αντλήσουν αυτοί από τη μελέτη για τις πράξεις του Θεού με χαρακτήρες από αρχαιοτάτων χρόνων και να κάνουν κερδοφόρες εφαρμογές από το “περπάτημα” του χριστιανού πιστού στην «στενή» οδό. (Ματθ. 7:14) Αυτά είναι τα διδάγματα από το Βιβλίο του Ιωνά.

Ο Ιωνάς προσδιορίζεται στο βιβλίο Β' Βασιλέων 14:25 ως υπηρέτης του Θεού και προφήτης. Έτσι, θα ήταν αναμενόμενο ότι ένας τέτοιος εκλεκτός θα τηρούσε

τις εντολές του Κυρίου όπως απαιτείται. Σε αντίθεση με άλλους προφήτες, δεν στάλθηκε στον Ισραήλ, αλλά στον ειδωλολατρικό λαό της Νινευής, μιας πόλης στο βασίλειο της Ασσυρίας. Ο Προφήτης Ναούμ περιγράφει τη Νινευή ως μια «αιματοβαμμένη πόλη... γεμάτη ψέματα και ληστείες». (Ναχ. 3:1,7) Αφού ο Θεός έδωσε εντολή στον Ιωνά να κηρύξει στους Νινευίτες, ποια ήταν η αντίδρασή του; Δεν είπε τίποτα, αλλά απλώς τράπηκε σε φυγή και πήρε ένα πλοίο από την Ιόπη που πήγαινε προς Ταρσίς. (Ιωνάς 1:1-3) Ο Ιωνάς αγνόησε τον Θεό και ήταν σαφώς ανυπάκουος. Οι χαρακτήρες της Βίβλου συχνά έκαναν σοβαρά λάθη. Βλέποντας τις ελλείψεις τους, ίσως νιώθουμε ακόμη και λίγο ανώτεροι από αυτούς, πιστεύοντας ότι δεν θα κάναμε ποτέ αυτό που έκανε ο Ιωνάς.

Η ΕΚΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Αγνοούμε ποτέ, ή δεν υπακούμε, το θέλημα και τον Λόγο του Θεού; Χρησιμοποιούμε όλες τις ευκαιρίες για να πούμε στους άλλους τα καλά νέα του Ευαγγελίου όπως θα έπρεπε; (Ματθ. 28:19,20) Ως λαός του Κυρίου, δεν πρέπει να φύγουμε από την αποστολή μας, όπως έκανε ο Ιωνάς, αλλά να κατανοήσουμε ότι πρέπει να εκπληρώσουμε τις ευθύνες μας. Όταν ο Ησαΐας ρώτησε για πόσο καιρό θα έπρεπε να διακηρύξει τον λόγο του Θεού, διαβάζουμε: «Τότε είπα, Κύριε, έως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις, ώστε να μη υπάρχη κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχη άνθρωπος, και η γη να ερημωθή παντάπασιν.» — Ησα. 6:11

Σχετικά με την υπακοή στον Θεό, μας υπενθυμίζεται η ακόλουθη νουθεσία. «Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά του Θεού, τα άνω

φρονείτε, μη τα επί της γης. Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ.» (Κολ. 3:1-3) Αν και δεν επιδοκιμάζουμε την αποτυχία του Ιωνά να ακούσει τις οδηγίες του Θεού στο κήρυγμα στη Νινευή, ως μαθητές του Ιησού θα μπορούσαμε να εμπλακούμε σωστά στην αυτοεξέταση. Είναι αλήθεια για εμάς ότι το μυαλό μας το ασκούμε όσο το δυνατόν πληρέστερα σε πράγματα που είναι από άνωθεν; Αν όχι, τότε στον βαθμό που δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, δεν ακούμε πλήρως τον Λόγο του Θεού.

Ο Ιωνάς κοιμόταν στο πλοίο όταν το χτύπησε μια τρομερή καταιγίδα. Καθώς μαινόταν, οι ειδωλολάτρες ναύτες προσευχήθηκαν στους θεούς τους για απελευθέρωση. Γνώριζαν ότι κάτι ασυνήθιστο συνέβαινε και έβαλαν κλήρο για να προσδιορίσουν ποιος ήταν αυτός που τους προκάλεσε την καταστροφή. Ο κλήρος έπεσε στον Ιωνά. Ο πλοίαρχος ήταν μάλλον έκπληκτος που θα κοιμόταν αντί να επικαλείται τον Θεό του και ρώτησε ποιος ήταν. Ο Ιωνάς δήλωσε ότι ήταν Εβραίος και ότι «σέβεται Κύριον τον Θεόν του ουρανού». (Ιωνάς 1:4-10) Μια σκέψη για τους Χριστιανούς, σε αντίθεση με τον Ιωνά, προτείνεται από το ακόλουθο κείμενο: «Γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα.» — Α΄ Τιμ. 4:12

Ως παιδιά του Θεού, οι πράξεις και οι δοσοληψίες μας με τους άλλους στον κόσμο αντικατοπτρίζουν πάντα ότι κάτι είναι διαφορετικό με εμάς—ότι έχουμε υψηλότερες φιλοδοξίες και πρότυπα συμπεριφοράς; Θα μπορούσε να ειπωθεί για εμάς, όπως και για τον Δανιήλ, ότι «ουδέν σφάλμα ουδέ αμάρτημα» δεν μπορούσε να βρεθεί σε εμάς εκτός από το να αφορούσε τους νόμους του Θεού μας; (Δαν. 6:4,5) Μολονότι ο Ιωνάς είχε δηλώσει ότι φοβόταν τον Κύριο, τον Θεό του ουρανού,

αν έδειξε την κατάλληλη ευλάβεια για τον Δημιουργό, θα είχε φύγει από το έργο που του είχε ανατεθεί να κηρύξει στους Νινευίτες; Δεν θα ανησυχούσε τουλάχιστον για τους άντρες στο πλοίο και θα είχε προσευχηθεί στον Πατέρα για λογαριασμό τους;

Όσοι βρίσκονταν στο πλοίο έμειναν έκπληκτοι που ο Ιωνάς, αν και δήλωνε ότι ήταν Εβραίος, θα τρέξει μακριά από τον Θεό του, ειδικά αφού πέρασαν τη ζωή τους προσπαθώντας να κατευνάσουν και να ειρηνεύσουν τους δικούς τους θεούς. Το προηγούμενο ερώτημα για το γιατί κοιμόταν και δεν προσευχόταν, ήταν πράγματι μια επίπληξη για κάποιον που ήταν αγγελιοφόρος του αληθινού Θεού.

Η ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΗ

Αποτυγχάνουμε ποτέ να ανταποκριθούμε στα επαγγέλματα της χριστιανικής ζωής μας; Είχαμε ποτέ απερίσκεπτες στιγμές όταν είπαμε ή κάναμε κάτι που δεν αντιπροσωπεύει τα υψηλότερα πρότυπα αφοσίωσης στον Δάσκαλο; Επέτρεψε ποτέ ο Κύριος σε κάποιον που δεν ήταν πιστός να μας επιπλήξει για τη συμπεριφορά μας, κάνοντάς μας έτσι να ντροπιαστούμε; Όλα αυτά είναι μέρος της αυτοεξέτασης.

Όσο πιο κοντά είμαστε στον Κύριο τόσο περισσότερο θα γνωρίζουμε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου και θα συνειδητοποιούμε την ανάγκη μας για κάθαρση και συγχώρεση μέσω του ελέους του Χριστού. «18 Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τούτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω· 19 διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω...24 Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; 25 Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού

του Κυρίου ημών. Αρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.» — Ρωμ. 7:18,19,24, 25

Τα εδάφια Ιωνάς 1:11-17 περιέχουν διδάγματα τόσο σχετικά με την πανίσχυρη δύναμη του Θεού όσο και με εκείνα που έχουν προφητικό χαρακτήρα. Σε αυτά τα εδάφια, ο Ιωνάς προτρέπει τους ναυτικούς να τον ρίξουν στη θάλασσα επειδή η παρουσία του ήταν η αιτία της στενοχώριάς τους. Έδειξαν ότι είχαν χαρακτήρα ευγενή κωπηλατώντας πιο δυνατά για να αποφύγουν αυτό το βήμα, αλλά δεν είχε αποτέλεσμα. Ζήτησαν τελικά συγγνώμη από τον Θεό του Ιωνά που τον έριξε στη θάλασσα, και μετά η θάλασσα έγινε αμέσως ήρεμη. Οι ναυτικοί αναγνώρισαν ότι ο Θεός των Εβραίων ήταν αληθινός και προσευχήθηκαν σε αυτόν, πρόσφεραν θυσίες και έκαναν όρκους. Σχετικά με τον Ιωνά, κατεπόθη και βρισκόταν στην κοιλιά του μεγάλου ψαριού για τρεις μέρες και νύχτες.

Αν και όχι σύμφωνα με τις ελλείψεις του χαρακτήρα του, αλλά με προφητική έννοια, ο Ιωνάς φαίνεται να αντιπροσωπεύει τον Χριστό και επίσης το σώμα του, μέλη της Εκκλησίας του. Ο Ιησούς είπε, «Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου εν τη καρδία της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας». (Ματθ. 12:40) Ο Χριστός ανέστη την τρίτη ημέρα, λαμβάνοντας την πνευματική του ανάσταση. Έτσι, καθώς ο Ιωνάς άφησε πρόθυμα τον εαυτό του να πεθάνει συμβολικά με το να ριχτεί στη θάλασσα, ο Χριστός έδωσε πρόθυμα τη ζωή του στην πραγματικότητα ως θυσία για τον πατέρα Αδάμ και ολόκληρη τη φυλή της ανθρωπότητας. (Α' Τιμ. 2:5,6) Κατά τη διάρκεια της σημερινής Χριστιανικής εποχής, οι ακόλουθοι του Ιησού δίνουν επίσης πρόθυμα τη ζωή τους σε θυσίες και υπηρεσίες, ακολουθώντας τα

βήματα του Ιησού. — Ρωμ. 12:1· Α' Πετ. 2:5

Ο Ιωνάς, κεφάλαιο 2, απεικονίζει την εμπειρία του προφήτη όταν βρισκόταν στην κοιλιά του κήτους όταν αφοσιώθηκε στην προσευχή. Ήταν σε πολύ δύσκολη κατάσταση λόγω της ανυπακοής του να δραπετεύσει από την εντολή του Θεού. Υπάρχει ένα στοιχείο ελπίδας όταν αναγνωρίζει ότι, παρόλο που ήταν χωρισμένος από τον Θεό, μίλησε για να κοιτάξει ξανά προς τον ιερό ναό του. Ο Ιωνάς ίσως αναγνώρισε ότι ο Θεός προνοεί να δώσει συγχώρεση όταν κάποιος παραπλανηθεί και επιστρέφει μετά σε αυτόν.

Ένα προφανές μάθημα για εμάς είναι ότι ακόμη και όταν τα έχουμε πάει άσχημα, δεν πρέπει ποτέ να παραμελήσουμε την ευκαιρία για προσευχή. Δεν μπορούν όλες οι προσευχές να απαντηθούν αμέσως ή με τον επιθυμητό τρόπο, αλλά όσοι έχουν επιλεγεί από τον Πατέρα μπορούν να είναι βέβαιοι ότι όσο έχουν την επιθυμία να κοινωνήσουν με τον Κύριο, αυτός θα απαντάει με το δικό του χρόνο και τρόπο, σύμφωνα με το τέλειο θέλημά του. — Α' Θεσ. 5:17· Ιάκωβος 5:16

Η ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Η κατάσταση του Ιωνά βρίσκει ορισμένους παραλληλισμούς στην εμπειρία του με αυτή του έθνους του Ισραήλ. Όπως ο Ιωνάς, ο Ισραήλ επιλέχθηκε ιδιαίτερα από τον Θεό. Θα ήταν ένα βασίλειον ιεράτευμα, ένα ιερό έθνος και ένας ιδιαίτερος θησαυρός για τον Κύριο. (Εξοδος 19:3-6) Ωστόσο, όπως έκανε ο Ιωνάς, επαναστάτησαν εναντίον του Θεού, αμέλησαν να τον υπακούσουν και έτσι απέτυχαν να εκπληρώσουν την αποστολή τους. Έτσι, έλαβαν αυστηρή πειθαρχία από τον Θεό με τη μορφή κακοποίησης από άλλα έθνη για πολλούς αιώνες.

Τα λόγια του Δασκάλου ήταν πολύ έντονα καθώς

έκλαιγε για το έθνος του Ισραήλ. «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος. Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.» — Μαθθ. 23:37-39

Επί του παρόντος, το Ισραήλ εξακολουθεί να αναζητά στρατιωτικές συμμαχίες και εθνική άμυνα ως λύση για τα προβλήματά του. Ωστόσο, όπως ο Ιωνάς, από τα βάθη της απελπισίας, αναγνώρισε ότι «η σωτηρία είναι του ΚΥΡΙΟΥ», έτσι και ο Ισραήλ θα πρέπει να κάνει την ίδια αναγνώριση όταν αρχίσει το έργο της αποκατάστασης. — Ιωνάς 2:9· Ισ. 1:24-26· Ζαχ. 12:10· Πράξεις 3:20,21

Όταν τελικά ο Ιωνάς πήγε στη Νινευή και έκανε ό,τι πρόσταξε ο Θεός, οι άνθρωποι μετάνιωσαν. «Και έγενε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου, λέγων, Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον προς αυτήν το κήρυγμα, το οποίον εγώ λαλώ προς σε. Και εσηκώθη ο Ιωνάς και υπήγεν εις Νινευή κατά τον λόγον του Κυρίου. Η δε Νινευινή ήτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδού τριών ημερών· Και ήρχισεν ο Ιωνάς να διέρχεται εις την πόλιν οδόν μιας ημέρας και εκήρυξε και είπεν, Έτι τεσσαράκοντα ημέραι και η Νινευή θέλει καταστραφή.» — Ιωνάς 3:1-4

Η εξιστόρηση συνεχίζει: «Και οι άνδρες της Νινευή είπιστευσαν εις τον Θεόν και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών· διότι ο λόγος είχε φθάσει προς τον βασιλέα της Νινευή και εσηκώθη από του θρόνου αυτού και αφήρεσε την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επί σποδού. Και διεκηρύχθη και

εγνωστοποιήθη εν τη Νινευή διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού και ελαλήθη, οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωσι, μηδέ ύδωρ να πίωσιν· αλλ' άνθρωπος και κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταις χερσίν αυτών. Τις εξεύρει αν επιστρέψη και μεταμεληθή ο Θεός και επιστρέψη από της οργής του θυμού αυτού και δεν απολεσθώμεν; Και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της πονηράς· και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν έκαμεν αυτό.» — εδάφ. 5-10

Καθώς βλέπουμε όλη την κακία στον σημερινό κόσμο, αν ζούμε με δίκαιο τρόπο, πρέπει να μας στενοχωρεί ως πιστούς. Η ιστορία της μεταστροφής της Νινευή είναι σημαντική όσον αφορά το εύρος της αποτελεσματικότητας της επερχόμενης βασιλείας του Χριστού. Ενώ η Αγία Γραφή δείχνει ότι μερικοί θα πρέπει να καταστραφούν για πάντα στον «δεύτερο θάνατο», αυτό πιθανότατα θα περιλαμβάνει μια πολύ μικρή μειοψηφία ατόμων. (Αποκ. 20:12-15) Αν δεν ήταν έτσι, τότε, η άδεια του Θεού για το κακό -έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μάθει, μέσω της δικής της εμπειρίας, την υπέρμετρη αμαρτωλότητα της αμαρτίας και στη συνέχεια να κάνει την κατάλληλη αντίθεση κατά τη διάρκεια της βασιλείας, όταν ο Σατανάς θα είναι δεμένος— να μην είναι, στην πραγματικότητα, αποτελεσματικό. — Ρωμ. 7:14· Αποκ. 20:1-3

Τα Σόδομα καταστράφηκαν επειδή δέκα δίκαια άτομα δεν βρέθηκαν να κατοικούν εκεί. «Και συ, Καπερναούμ, η υψωθείσα έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα

εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει μέχρι της σήμερον. Πλην σας λέγω, ότι εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις σε.» (Ματθ. 11:23,24) Εάν ο λαός των Σοδόμων μπορεί να αποκατασταθεί, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι το ίδιο θα ισχύσει και για τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας.

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Ο Ιωνάς προσευχήθηκε και είπε: «Και προσηυχήθη προς τον Κύριον και είπεν, Ω Κύριε, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ έτι ήμην εν τη πατρίδι μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εις Θαρσείς· διότι εγνώριζον ότι συ είσαι Θεός ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών διά το κακόν.» (Ιωνάς 4:2) Ίσως ο Ιωνάς νόμιζε ότι αυτοί οι ειδωλολάτρες άξιζαν να καταστραφούν, ειδικά επειδή αποτελούσαν απειλή για τον Ισραήλ. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να επιτρέψει σε τέτοιους ανθρώπους να ζήσουν; Δεν ήταν οι Ισραηλίτες εκλεκτός λαός του και, επομένως, καλύτεροι από τους άλλους;

Ο Θεός είναι ένας πάνσοφος και ελεήμων Πατέρας. Είναι έτοιμος να συγχωρήσει όταν γίνει ειλικρινής μετάνοια, ανεξάρτητα από τις προηγούμενες συνθήκες κάποιου. Είναι αλήθεια ότι πρέπει να αγαπάμε τη δικαιοσύνη και να μισούμε την ανομία, αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι δεν μπορούμε να μισούμε τους αμαρτωλούς και να είμαστε ευάρεστοι στον Θεό. «Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζή· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών...» — Ιεζ. 33:11

Ένας άλλος λόγος για τον οποίο ο Ιωνάς μπορεί να ήταν δυσαρεστημένος ήταν ότι ένιωθε ότι ήταν

ψευδοπροφήτης, αφού κήρυττε ότι η Νινευή θα καταστραφεί σε σαράντα ημέρες και ότι αυτό δεν συνέβη. Ήξερε επίσης ότι οι κάτοικοι της Νινευή θα συγχωρούνταν αν μετανοούσαν, αλλά προφανώς μισούσε τους Ασσύριους τόσο πολύ που δεν ήθελε να έχουν την ευκαιρία να μετανοήσουν. Φαίνεται ασυνήθιστο ο Ιωνάς, ένας εκλεκτός υπηρέτης, να είναι θυμωμένος με τον Θεό. Ανακαλώντας τις εμπειρίες του στα βάθη του ωκεανού στην κοιλιά του κήτους, και το γεγονός ότι με την πρόνοια του Κυρίου σώθηκε και του δόθηκε μια δεύτερη ευκαιρία να κάνει αυτό που του δόθηκε αρχικά, πώς είναι δυνατόν ότι θα μπορούσε να τολμήσει να δυσαρεστηθεί με τον Θεό; Ίσως θα έπρεπε να θέσουμε το ίδιο ερώτημα.

Θυμώνουμε ποτέ επειδή περνάμε δύσκολες εμπειρίες; Αναρωτιόμαστε ποτέ γιατί πρέπει να τα περάσουμε ή παραπονιόμαστε για αυτά; Πιστεύουμε ότι ως παιδιά του Θεού, με φύλακες αγγέλους, μερικές φορές μας συμβαίνουν πράγματα που δεν επιτρέπονται για καλό σκοπό; Ο Απόστολος Παύλος απαντά: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε.» — Α' Κορ. 10:13

Σε άλλο σημείο, ο απόστολος προσθέτει: «Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπὸν ειρηνικὸν δικαιοσύνης.» (Εβρ. 12:11) Κάθε αληθινό παιδί του Θεού μπορεί να επιβεβαιώσει εμπειρίες πειθαρχίας και εκπαίδευσης. Θα πρέπει πάντα να τις εκτιμούμε ως απόδειξη της υιοθεσίας μας ως υιού του Θεού αντί να αγανακτούμε μαζί τους και να θυμώνουμε που ο Θεός δεν έκρινε σκόπιμο να τις αποτρέψει, ακόμα κι αν δεν το

εκφράζουμε ανοιχτά.

ΟΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Στη συνέχεια, ο Ιωνάς, βγήκε έξω από την πόλη και είδε ένα φυτό έτοιμο να του προσφέρει σκιά ως απόδειξη της ευγένειας του Θεού απέναντί του, αλλά μετά από αυτό, διορίστηκε ένα σκουλήκι για να επιτεθεί στο φυτό και αυτό μαράθηκε. «Και είπε ο Θεός προς τον Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτήσῃς διά την κολοκύνθην; Και εἶπε, Καλόν εἶναι να αγανακτῶ ἕως θανάτου.» (Ιωνάς 4:1-9) Ο θυμός του Ιωνά για την κολοκύθα που χάθηκε ήταν πιο σημαντικός γι' αυτόν από το γεγονός ότι ο λαός της Νινευή είχε μετανοήσει.

Παρόλο που ο Ιησούς πέθανε για όλη την ανθρωπότητα, η προσφορά σωτηρίας τώρα είναι μόνο για τους μαθητές του κατά τη διάρκεια αυτής της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου και για τον κόσμο γενικότερα, τους «λοιπούς των ανθρώπων», στο μέλλον. (Πράξεις 15:14-17) Προς το παρόν, ο Σατανάς, «ο θεός αυτού του κόσμου», τύφλωσε το μυαλό όσων δεν πιστεύουν, και θα χρειαστεί το έργο της βασιλείας του Χριστού για να διορθωθεί το μυαλό και η καρδιά της ανθρωπότητας, όταν οι «οι κάτοικοι του κόσμου θέλουσι μάθει δικαιοσύνην». — Β' Κορ. 4:4; Ισ. 26:9

Όπως οι πολίτες όλων των εθνών του παρελθόντος και του παρόντος, ο λαός της Νινευή πρέπει επίσης να επιστρέψει από τον τάφο και να του δοθεί μια ευκαιρία για ζωή και για να μάθει τη δικαιοσύνη. «Διότι ἔρχεται ὥρα, καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν ἐξέλθει.» «Ὅτι μέλλει να γείνη ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.» (Ιωάννης 5:28,29· Πράξεις 24:15) Τώρα πια η αποστολή των πιστών Χριστιανών είναι να διακηρύξουν τη βασιλεία του Χριστού που θα ιδρυθεί σύντομα ως τα χαρμόσυνα

νέα που θα εξαλείψουν όλα τα κακά αυτής της παρούσας
παγκόσμιας τάξεως. ■

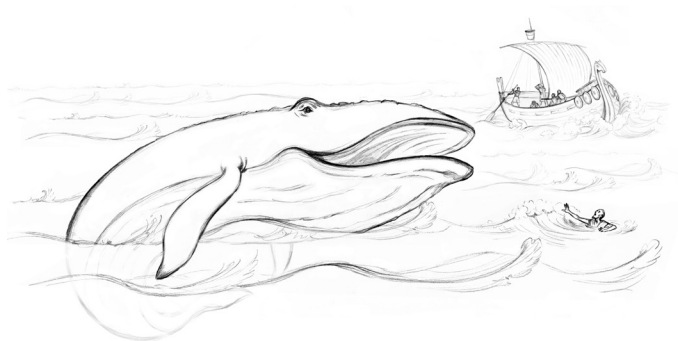

Image ©Marina-stock.adobe.com